

แพทยสภา The Medical Council

ชั้น 7 อาคาร 6 สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ถนนติวานนท์ อำเภอเมือง นนทบุรี 11000

7th Floor, Office of the Permanent Secretary, The Ministry of Public Health, Tiwanond Rd., Nonthaburi 11000, Thailand.

Tel: ประธานสัมพันธ์ 02-590-1886 ผิดอบรม 02-590-1880 นโยบาย 02-590-1887 ทะเบียน 02-590-1884 บริหาร 02-590-1888

จริยธรรม 02-590-1881, 02-589-7700, 02-589-8800 Fax: 02-591-8614-5 Website: www.tmc.or.th E-Mail: tmc@tmc.or.th

ประกาศแพทยสภา

ที่ 12 /2560

เรื่อง หลักเกณฑ์การขอเปิดดำเนินการ/ปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต และรับรองสถาบันผลิตแพทย์

ตามที่แพทยสภา ได้กำหนดเกณฑ์ว่าด้วยการขอเปิดดำเนินการ/ปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับแพทยสภา ว่าด้วยกระบวนการพิจารณารับรองหลักสูตรและสถาบันผลิตแพทย์ตาม หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2547 หมวด 1 ข้อ 4 และหมวด 2 ข้อ 7 เพื่อพัฒนามาตรฐานการพิจารณา หลักสูตรและสถาบันผลิตแพทย์ตามหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต เมื่อพ.ศ. 2555 นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการแพทยสภาในการประชุมครั้งที่ 1/2560 วันที่ 12 มกราคม 2560 ได้พิจารณาเห็นว่าปัจจุบันปัญหาสุขภาพและสภาพการณ์ต่าง ๆ ของประเทศมีการเปลี่ยนแปลงไป ทั้งระบบบริการสุขภาพของ ประเทศ ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการแพทย์ การสื่อสาร ประชาชนมีความรู้เรื่องสุขภาพมากขึ้น มีความสามารถในการหาข้อมูลทางด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น รวมทั้งระบบบริการสุขภาพในปัจจุบันและแนวโน้มของ การปฏิรูประบบบริการสุขภาพเปลี่ยนแปลงไป จำนวนสถาบันผลิตแพทย์เพิ่มขึ้น และเพื่อให้ทันกับการพัฒนา ระบบบริการสุขภาพและเป็นไปตามมาตรฐานสากลของการศึกษาแพทยศาสตรบัณฑิต จึงเห็นสมควรให้ ปรับปรุงหลักเกณฑ์ว่าด้วยการขอเปิดดำเนินการ/ปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตฯ อีกครั้งหนึ่ง โดยมี เป้าหมายให้มีกรอบของการเปิดดำเนินการและปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตสอดคล้องกับเกณฑ์ มาตรฐานสากลสำหรับแพทยศาสตรศึกษา (World Federation for Medical Education, Basic Medical Education WFME Global standards for Quality Improvement, The 2015 Revision) โดยได้ทำ การบูรณาเกณฑ์การขอเปิดดำเนินการ/ปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตฯ แพทยสภา และ มาตรฐานสากลสำหรับแพทยศาสตรศึกษา (ระดับแพทยศาสตรบัณฑิต) ไว้ด้วยกัน

หลักเกณฑ์การขอเปิดดำเนินการ/ปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและรับรองสถาบัน ผลิตแพทย์

มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่มีความประสงค์ขอเปิดดำเนินการ/ปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตร- บัณฑิต ต้องมีคุณสมบัติ เป็นมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง ก่อนเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาจะต้องดำเนินการให้ แพทยสภารับรองหลักสูตรและสถาบันผลิตแพทย์ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสิทธิ์เข้าสอบเพื่อขอรับใบประกอบ

วิชาชีพเวชกรรมและต้องมีความพร้อมในการจัดการศึกษา/ดำเนินการตามองค์ประกอบตามเกณฑ์มาตรฐาน การศึกษาแพทยศาสตร์ (ระดับแพทยศาสตรบัณฑิต) พ.ศ. 2560 ครบถ้วนตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. พันธกิจและผลลัพธ์
2. หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต
3. การประเมินผลนิสิตนักศึกษา
4. นิสิตนักศึกษา
5. บุคลากรด้านวิชาการ/คณาจารย์
6. ทรัพยากรด้านการศึกษา
7. การประเมินหลักสูตร
8. การบังคับบัญชาและบริหารจัดการ
9. การทบทวนและพัฒนาต่อเนื่อง

คำอธิบายประกอบ

หลักเกณฑ์การขอเปิดดำเนินการ/ปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและรับรองสถาบันผลิตแพทย์ กำหนดคุณสมบัติของสถาบันผลิตแพทย์ที่จะขอเปิดดำเนินการ/ปรับปรุงหลักสูตรฯ ออกเป็น 2 ส่วนคือ คุณสมบัติทั่วไป และคุณสมบัติเฉพาะ พร้อมรายละเอียดในภาคผนวก ข

คุณสมบัติทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่ขอเปิดดำเนินการ/ปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต จะต้อง มีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง และมีการจัดการศึกษาระดับปริญญาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รวมทั้งมีบรรยากาศทางวิชาการในลักษณะสังคม นักวิชาการ เพื่อเสริมสร้างคุณสมบัติในการใฝ่รู้ใฝ่แก่นักศึกษา
2. มีคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าคณะในมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ โดยผู้บริหารมหาวิทยาลัย/คณะที่รับผิดชอบดำเนินการต้องไม่มีผลประโยชน์ส่วนตัวที่อาจขัดขวางการบริหารงานและการพัฒนาสถาบัน
3. หากเป็นมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะต้องไม่แสวงหากำไร โดยให้จัดตั้งมูลนิธิหรือ กองทุนที่มีทุนสำรองเพียงพอในการดำเนินการระยะยาวและให้มีผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และแพทยสภาเป็นกรรมการมูลนิธิหรือกองทุนโดยตำแหน่ง
4. มีระบบบริหารงานที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาให้บรรลุตามปณิธาน ได้แก่ การบริหารงานทั่วไป การบริหารการศึกษา เป็นต้น ระบบบริหารงานดังกล่าวให้ทำเป็นระเบียบของมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา และประกาศให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทั่วกัน

5. ในระยะเริ่มแรก (ประมาณ 7 ปี) มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่ขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ต้องทำข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรกับมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่มีประสบการณ์ดำเนินการเปิดหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตมาแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ปี ให้ช่วยทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา/ช่วยเหลือหรือเป็นสถาบันพี่เลี้ยง “โดยสถาบันพี่เลี้ยงควรพิจารณาให้อยู่ในพื้นที่ที่ใกล้เคียงกันเพื่อความสะดวกในการบริหารจัดการ” ทั้งนี้สถาบันพี่เลี้ยงไม่ควรรับเป็นที่ปรึกษา/ช่วยเหลือสถาบันผลิตแพทย์ที่เปิดดำเนินการใหม่เกินกว่า 2 สถาบันในเวลาเดียวกัน

6. ก่อนเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาจะต้องดำเนินการให้แพทยสภารับรองหลักสูตรเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสิทธิ์เข้าสอบเพื่อขอรับใบประกอบวิชาชีพเวชกรรม และจะต้องมีความพร้อมในการจัดการศึกษาและทรัพยากรต่างๆ โดยเฉพาะอาจารย์ สื่อการศึกษาและอุปกรณ์การเรียนการสอนรวมทั้งเงินงบประมาณ ครบถ้วนทุกหัวข้อตามที่กำหนด ทั้งนี้จะต้องมีแผนดำเนินงานระยะ 5 ปีที่มีความชัดเจนและเป็นไปได้ โดยต้องมีแผนปฏิบัติการแสดงความพร้อมดังกล่าว ก่อนเริ่มการศึกษาของแต่ละชั้นปีอย่างน้อย 1 ปีการศึกษา

คุณสมบัติเฉพาะของสถาบันผลิตแพทย์ (รายละเอียดตามภาคผนวก ก)

1. พันธกิจและผลลัพธ์

สถาบันผลิตแพทย์ต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเผยแพร่พันธกิจให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบ (1.1) พันธกิจต้องระบุจุดมุ่งหมายและกลยุทธ์ทางการศึกษาที่จะผลิตแพทย์ที่มีความรู้ความสามารถตามเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม แพทยสภา ผลลัพธ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์ (1.4) มีพื้นฐานเหมาะสมที่สามารถจะศึกษาต่อในสาขาต่างๆ ทางกายภาพ มีความพร้อมที่จะศึกษาในระดับหลังปริญญา พันธกิจของสถาบันผลิตแพทย์ครอบคลุมความต้องการที่จำเป็นด้านสุขภาพของชุมชน ระบบสุขภาพและด้านอื่นๆ ที่สถาบันผลิตแพทย์จะพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดพันธกิจของสถาบันผลิตแพทย์ (1.2) นอกจากนี้สถาบันผลิตแพทย์ต้องมีอิสระและเสรีภาพทางวิชาการในการกำหนดนโยบายและนำไปปฏิบัติ (1.3)

2. หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต

สถาบันผลิตแพทย์ที่จะขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต จะต้องจัดทำหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตดังนี้

- วัตถุประสงค์การศึกษาของหลักสูตรจะต้องสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และข้อเสนอแนะจากการประชุมแพทยศาสตรศึกษาแห่งชาติ
- หลักสูตรต้องกำหนดรูปแบบและโครงสร้าง (2.1, 2.6) วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน พฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ เวชจริยศาสตร์ วิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิกและทักษะทางคลินิก (2.2-2.5) นอกจากนี้ยังต้องแสดงความ

เชื่อมโยงสัมพันธ์กับเวชปฏิบัติและภาคสุขภาพ (2.8) โดยให้การบริหารจัดการหลักสูตรเป็นไปตาม
มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาแพทยศาสตร์ มคอ. 1 (2.7)

3. การประเมินผลนิสิตนักศึกษา

สถาบันผลิตแพทย์จะต้องจัดให้มีการวัดและประเมินผลนิสิตนักศึกษาด้วยรูปแบบและวิธีการที่
หลากหลาย ตามหลักการของการวัดและประเมินผล (3.1) สอดคล้องกับผลลัพธ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์
และรูปแบบการสอน (3.2) ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ วิธีการและผลการประเมินปราศจาก
ผลประโยชน์ทับซ้อน มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้จากผู้เกี่ยวข้องภายนอก รวมทั้งมีระบบอุทธรณ์
ผลการประเมิน ทั้งนี้จะต้องให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการ
อุดมศึกษา

4. นิสิตนักศึกษา

สถาบันผลิตแพทย์จะต้องกำหนดนโยบายรับเข้าและการคัดเลือกนิสิตนักศึกษาที่ชัดเจน โปร่งใส
ยุติธรรม (4.1) สอดคล้องกับเกณฑ์ของผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาวิชาแพทยศาสตร์ของสำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวนนิสิตนักศึกษาตามศักยภาพ (4.2) ระบบการสนับสนุนและให้คำปรึกษา
(4.3) ต้องให้ผู้แทนนิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมในการกำหนดพันธกิจ การออกแบบ บริหารจัดการ
และประเมินหลักสูตร (4.4) ต้องส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาและองค์การนิสิตนักศึกษา
(4.4.1)

5. บุคลากรด้านวิชาการ/คณาจารย์

สถาบันผลิตแพทย์ต้องกำหนดนโยบายดำเนินการสรรหาและคัดเลือก (5.1) กำหนดภารกิจและการ
พัฒนาคณาจารย์ (5.2) ให้มีความสมดุลของระหว่างการสอน การวิจัย และการบริการ สอดคล้องกับพันธกิจ
ขององค์กร (5.1.1) รวมทั้งการดำรงรักษาอาจารย์ จำนวนและคุณวุฒิอาจารย์ให้เป็นไปตามประกาศ
กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 มาตรฐานคุณวุฒิระดับ
ปริญญาตรี สาขาแพทยศาสตร์ และภาคผนวก ข

6. ทรัพยากรทางการศึกษา

สถาบันผลิตแพทย์ที่ขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต จะต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกายภาพ (6.1) และเทคโนโลยีสารสนเทศ (6.3) อย่างเพียงพอ เพื่อให้เชื่อมั่นได้ว่าสามารถ
ดำเนินการได้ตามหลักสูตร ต้องจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ให้มีความปลอดภัย ทันสมัย สอดคล้องกับการ
พัฒนาทางการศึกษา จัดเตรียมอาคารสถานที่ โสตทัศนูปกรณ์ให้พร้อมและเพียงพอสำหรับการจัดการเรียน
การสอนรูปแบบต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร จัดเตรียมหอพัก สวัสดิการ สโมสรนิสิตนักศึกษา สถานที่
สำหรับกีฬาและนันทนาการให้เหมาะสมกับจำนวนนิสิตนักศึกษา โดยให้เป็นไปตามประกาศ
กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2554

สำหรับทรัพยากรเพื่อการฝึกอบรมทางคลินิก (6.2) อาจจัดการเรียนการสอนโดยสถาบันผลิตแพทย์เองตลอดหลักสูตร หรืออาจจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถาบันร่วมผลิต ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในภาคผนวก ข

สถาบันผลิตแพทย์ต้องใช้ในการวิจัยและความเชี่ยวชาญทางการแพทย์เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน (6.4) กำหนดให้ช่องทางเข้าถึงผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาได้เมื่อจำเป็น (6.5) ต้องกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาอื่นทั้งในระดับชาติและนานาชาติ และการถ่ายโอนหน่วยกิตการศึกษา (6.6)

7. การประเมินหลักสูตร

สถาบันผลิตแพทย์ต้องกำหนดให้มีระบบและกลไกการกำกับดูแลกระบวนการและผลลัพธ์ของหลักสูตร อยู่เป็นประจำ โดยคำนึงถึงหลักสูตรและองค์ประกอบหลัก ความก้าวหน้าของนิสิตนักศึกษา ปัญหาอุปสรรค ซึ่งนำไปสู่การวางแผนแก้ไขและพัฒนา (7.1) โดยอาศัยข้อมูลป้อนกลับจากแหล่งต่างๆ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (7.2, 7.3, 7.4) เช่น จากอาจารย์ นิสิตนักศึกษา บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต และสมรรถนะของนิสิตนักศึกษาและบัณฑิต เป็นต้น

8. การบังคับบัญชาและบริหารจัดการ

สถาบันผลิตแพทย์ต้องกำหนดโครงสร้างและหน้าที่ของการบังคับบัญชา รวมทั้งแสดงความสัมพันธ์ เชื่อมโยงที่มีภายในมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา (8.1) มีการกำหนดบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารการศึกษาแต่ละระดับในการบริหารหลักสูตร (8.2) การจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณให้สอดคล้องกับความจำเป็นทางการศึกษา (8.3) ไว้อย่างชัดเจน ต้องมีบุคลากรด้านการบริหารและด้านวิชาชีพที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการจัดการศึกษา มีการสรรหาและมีระบบ และกลไก ในการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนการเรียนการสอนที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนมีการบริหารจัดการที่ดีและใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม (8.4) รวมทั้งสถาบันผลิตแพทย์ต้องมีปฏิสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ร่วมกับภาคสุขภาพและภาคอื่นที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (8.5)

9. การทบทวนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

สถาบันผลิตแพทย์ต้องมีกระบวนการสำหรับการทบทวนและปรับโครงสร้างและหน้าที่ขององค์กรให้เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ ปรับแก้ข้อบกพร่องที่ตรวจพบและมีข้อมูลอ้างอิง โดยต้องจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอเพื่อการทบทวนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

อนึ่ง เมื่อสถาบันผลิตแพทย์บรรลุข้อมาตรฐานพื้นฐานแล้ว ควรมีกระบวนการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุตามข้อมาตรฐานสำหรับการพัฒนาคุณภาพ (Standards for Quality Development) และตามเกณฑ์ที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศของสถาบัน

กระบวนการตรวจประเมินและรับรองสถาบันผลิตแพทย์และสถาบันร่วมผลิต ให้เป็นไปตาม
แนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
การศึกษา ทั้งนี้ให้มอบหมายกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยโดยสถาบันรับรองมาตรฐาน
การศึกษาแพทยศาสตร์ เป็นผู้ดำเนินการประเมินคุณภาพตลอดจนติดตามประเมินการบริหารจัดการ หรือ
การปรับปรุงพัฒนาตามข้อเสนอแนะ ในเวลาที่กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มีนาคม 2560

(นายแพทย์ประสิทธิ์ วัฒนาภา)

นายกแพทยสภา

ภาคผนวก ก

เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแพทยศาสตร์ (ระดับแพทยศาสตรบัณฑิต) พ.ศ. 2560

เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแพทยศาสตร์ (ระดับแพทยศาสตรบัณฑิต) เป็นเกณฑ์ในการขอเปิดดำเนินการ/ปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและรับรองสถาบันผลิตแพทย์ ที่พัฒนาขึ้นมาจากเกณฑ์มาตรฐานสากลสำหรับแพทยศาสตรศึกษา (Basic Medical Education WFME Global Standards for Quality Improvement. The 2015 Revision) ร่วมกับเกณฑ์ว่าด้วยการขอเปิดดำเนินการ/ปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต แพทยสภา พ.ศ. 2555 และผ่านการพิจารณาทบทวนของผู้ทรงคุณวุฒิจากแพทยสภา กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยและโรงเรียนแพทย์ต่างๆ

เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแพทยศาสตร์ (ระดับแพทยศาสตรบัณฑิต) นี้ แบ่งออกเป็น 9 องค์ประกอบ โดยทั้งหมดมี 35 องค์ประกอบย่อย

องค์ประกอบ คือส่วนประกอบกว้างๆ ของโครงสร้าง กระบวนการ และผลลัพธ์ของแพทยศาสตรศึกษา อันได้แก่

1. พันธกิจและผลลัพธ์
2. หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต
3. การประเมินผลนิสิตนักศึกษา
4. นิสิตนักศึกษา
5. บุคลากรด้านวิชาการ/คณาจารย์
6. ทรัพยากรทางการศึกษา
7. การประเมินหลักสูตร
8. การบังคับบัญชาและการบริหารจัดการ
9. การทบทวนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบย่อย คือแง่มุมที่จำเพาะภายในองค์ประกอบหลัก ซึ่งจะมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดของการดำเนินการ

ข้อมาตรฐาน ถูกกำหนดไว้โดยหมายเลขในแต่ละองค์ประกอบย่อย โดยการบรรลุผลจะแบ่งเป็นสองระดับ

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน (ใช้อักษร ม นำหน้าหมายเลขข้อ) หมายถึงข้อมาตรฐานที่ต้องบรรลุโดยทุกสถาบันผลิตแพทย์และต้องแสดงให้เห็นในระหว่างการตรวจประเมิน

ข้อมาตรฐานพื้นฐานจะใช้คำว่า “ต้อง”

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ (ใช้อักษร พ นำหน้าหมายเลขข้อ) ข้อมาตรฐานเหล่านี้จะสอดคล้องกับฉันทามติจากนานาประเทศว่าเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับสถาบันผลิตแพทย์และแพทยศาสตรศึกษาขั้นพื้นฐาน การบรรลุผลหรือความคืบหน้าเริ่มในการที่จะบรรลุผลนั้นควรจะได้รับกำหนัดเอาไว้โดยสถาบันผลิตแพทย์ การจะบรรลุข้อมาตรฐานเหล่านี้จะแตกต่างกันไปตามช่วงของการพัฒนา ทรัพยากร และนโยบายการศึกษาของสถาบันผลิตแพทย์แต่ละแห่ง แม้กระทั่งสถาบันที่พัฒนามากที่สุดอาจจะไม่สามารถปฏิบัติตามข้อมาตรฐานเหล่านี้ได้ทั้งหมด

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ จะใช้คำว่า “ควร”

ในเกณฑ์นี้ “สถาบัน” หมายถึง “สถาบันผลิตแพทย์”

ในเกณฑ์มาตรฐานฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2559 นี้ มีข้อมาตรฐานพื้นฐานทั้งหมด 109 ข้อ และมีข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ 90 ข้อ

องค์ประกอบที่ 1: พันธกิจ และผลลัพธ์

องค์ประกอบย่อยที่ 1.1 พันธกิจ

ข้อมูลพื้นฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 1.1.1 กำหนดพันธกิจ

ม 1.1.2 เผยแพร่พันธกิจให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบ

พันธกิจของสถาบัน ต้องระบุจุดมุ่งหมายและกลยุทธ์ทางการศึกษาที่จะผลิตแพทย์ดังนี้

ม 1.1.3 มีความรู้ความสามารถตามเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา

ม 1.1.4 มีพื้นฐานเหมาะสมที่สามารถจะศึกษาต่อในสาขาต่างๆ ทาง การแพทย์

ม 1.1.5 มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานในฐานะแพทย์ ของภาคสุขภาพต่างๆ

ม 1.1.6 มีความพร้อมที่จะศึกษาในระดับหลังปริญญา

ม 1.1.7 มุ่งมั่นที่จะมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ม 1.1.8 พิจารณาว่าพันธกิจของสถาบันครอบคลุมความต้องการที่จำเป็นด้านสุขภาพของชุมชน ระบบสุขภาพและด้านอื่นๆ ที่สถาบันจะพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควรทำให้เชื่อมั่นได้ว่าพันธกิจแสดงทิศทางต่อไปนี้

พ 1.1.1 ความสำเร็จด้านการวิจัยทางการแพทย์

พ 1.1.2 ปัญหาสุขภาพที่สำคัญระดับนานาชาติ รวมถึงผลของความไม่เท่าเทียม

องค์ประกอบย่อยที่ 1.2 ความเป็นอิสระและการมีเสรีภาพทางวิชาการของสถาบัน

ข้อมูลพื้นฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องมีความเป็นอิสระในการ

กำหนดนโยบายและนำไปปฏิบัติ โดยให้คณาจารย์/บุคลากรด้านวิชาการ* และการบริหารจัดการ รับผิดชอบด้าน (*บุคลากรด้านวิชาการครอบคลุมถึงอาจารย์ และบุคลากรที่มีบทบาทในการศึกษา)

ม 1.2.1 การออกแบบหลักสูตร

ม 1.2.2 การใช้ทรัพยากรที่ได้รับการจัดสรรที่จำเป็นในการดำเนินการหลักสูตร

ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควรทำให้เชื่อมั่นได้ว่าบุคลากรและนิสิตนักศึกษามีเสรีภาพทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับ

พ 1.2.1 หลักสูตร

พ 1.2.2 การนำความรู้ใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนโดยไม่ขยายหลักสูตร

องค์ประกอบย่อยที่ 1.3 ผลลัพธ์ทางการศึกษา

ข้อมูลมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องกำหนดผลลัพธ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์ ให้ครอบคลุมประเด็น ต่อไปนี้

- ม 1.3.1 ผลสัมฤทธิ์ ตามเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา
- ม 1.3.2 พื้นฐานเหมาะสมที่สามารถจะศึกษาต่อในสาขาต่างๆ ทาง การแพทย์
- ม 1.3.3 บทบาทของบัณฑิตแพทย์ในภาคสุขภาพ
- ม 1.3.4 การศึกษาหรือฝึกอบรมระดับหลังปริญญา
- ม 1.3.5 ความมุ่งมั่นต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ม 1.3.6 ความจำเป็นด้านสุขภาพของชุมชน และระบบบริบาลสุขภาพ ตลอดจนความรับผิดชอบอื่นๆ ต่อสังคม
- ม 1.3.7 สถาบันต้องทำให้เชื่อมั่นได้ว่านิสิตนักศึกษา มีความประพฤติที่เหมาะสมต่อเพื่อน บุคลากรของสถาบัน บุคลากรทางการแพทย์อื่นรวมถึงผู้ป่วยและญาติ
- ม 1.3.8 สถาบันต้องเผยแพร่ผลลัพธ์ทางการศึกษาให้แก่สาธารณะได้รับทราบ

ข้อมูลมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

- พ 1.3.1 ระบุและแสดงความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์ของบัณฑิตกับผลลัพธ์ของแพทย์หลังปริญญา
- พ 1.3.2 ระบุผลลัพธ์ทางการศึกษาที่ต้องการ ของการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษาในการทำงานวิจัยทางการแพทย์
- พ 1.3.3 กำหนดผลลัพธ์ทางการศึกษาที่ต้องการของบัณฑิตให้มีความสัมพันธ์กับปัญหาสุขภาพที่สำคัญระดับนานาชาติ

องค์ประกอบย่อยที่ 1.4 การมีส่วนร่วมในการกำหนดพันธกิจของสถาบัน

ข้อมูลมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

- ม 1.4.1 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่ามีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก* มีส่วนร่วมในการกำหนดพันธกิจ และผลลัพธ์ทางการศึกษา (คุณสมบัติบัณฑิตที่พึงประสงค์)
- (*ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักอาจประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารคณะ คณะกรรมการหลักสูตร ผู้แทนผู้บริหาร มหาวิทยาลัย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้แทนแพทยสภา ผู้แทนบุคลากร ผู้แทนนิสิตนักศึกษา)

ข้อมูลมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

- พ 1.4.1 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการกำหนดพันธกิจ และผลลัพธ์ทางการศึกษา (คุณสมบัติบัณฑิตที่พึงประสงค์) ได้นำ ข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆมาพิจารณาด้วย
- (*ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆ อาจประกอบด้วย ผู้แทนคณาจารย์และบุคลากรสายบริหาร ผู้แทนจากกระทรวง สาธารณสุข ผู้แทนภาคประชาชน ผู้แทนชุมชน ผู้แทนสมาคมหรือองค์กรวิชาชีพ นักการศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย)

องค์ประกอบที่ 2: หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต

องค์ประกอบย่อยที่ 2.1 รูปแบบหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอน

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 2.1.1 กำหนดรูปแบบของหลักสูตรในภาพรวม

ม 2.1.2 แสดงให้เห็นว่า หลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอน สามารถกระตุ้น เตรียม ส่งเสริม ให้นิสิต นักศึกษา มีความรับผิดชอบในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

ม 2.1.3 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าหลักสูตรมีการจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงความเสมอภาค (โดยไม่คำนึงถึง เพศ เชื้อชาติ ศาสนา เพศสภาพ เศรษฐกิจสังคมและข้อจำกัดทางกาย)

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 2.1.1 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าหลักสูตรสามารถเตรียมนิสิตนักศึกษาให้มีทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

องค์ประกอบย่อยที่ 2.2 วิธีการทางวิทยาศาสตร์

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องจัดการเรียนการสอนตลอดหลักสูตร ที่ครอบคลุมเนื้อหาต่อไปนี้

ม 2.2.1 หลักการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งรวมทั้งการวิเคราะห์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ม 2.2.2 วิธีวิจัยทางการแพทย์

ม 2.2.3 เวชศาสตร์เชิงประจักษ์

สำหรับเกณฑ์ ม 2.2.1 – ม 2.2.3 ให้ดูคำอธิบายดังนี้ “This training would be a compulsory part of the curriculum and would include that medical students conduct or participate in minor research projects.”

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 2.2.1 จัดหลักสูตรให้นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมในงานวิจัยต้นฉบับหรืองานวิจัยเชิงลึก

องค์ประกอบย่อยที่ 2.3 วิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

ในหลักสูตร สถาบันต้องระบุให้เห็นและสอดแทรกองค์ประกอบและความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เหล่านี้

ม 2.3.1 วิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐานที่จะทำให้เข้าใจ และนำไปประยุกต์ใช้กับความรู้ทางคลินิก

ม 2.3.2 แนวคิดและวิธีการที่จำเป็นที่จะแสวงหา และประยุกต์ใช้ความรู้ทางคลินิก

ข้อมูลมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควรดำเนินการหลักสูตรให้สามารถปรับแก้เนื้อหาทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ให้เข้ากับ

พ 2.3.1 พัฒนาการทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และคลินิก

พ 2.3.2 ความต้องการของสังคมและระบบบริหารสุขภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต

องค์ประกอบย่อยที่ 2.4 พฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ และเวชจริยศาสตร์

ข้อมูลมาตรฐานพื้นฐาน

ในหลักสูตร สถาบันต้องระบุให้เห็นและมีการสอดแทรกเนื้อหาในด้านต่อไปนี้

ม 2.4.1 พฤติกรรมศาสตร์

ม 2.4.2 สังคมศาสตร์

ม 2.4.3 เวชจริยศาสตร์

ม 2.4.4 นิติเวชศาสตร์* (*ครอบคลุมกฎหมายทางการแพทย์)

ข้อมูลมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควรจัดหลักสูตรที่มีการปรับแก้เนื้อหาทางพฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์และเวชจริยศาสตร์ ให้เข้ากับ

พ 2.4.1 พัฒนาการทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และคลินิก

พ 2.4.2 ความต้องการของสังคมและระบบบริหารสุขภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต

พ 2.4.3 การเปลี่ยนแปลงในบริบทของประชากรและวัฒนธรรม

องค์ประกอบย่อยที่ 2.5 วิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิกและทักษะทางคลินิก

ข้อมูลมาตรฐานพื้นฐาน

ในหลักสูตร สถาบันต้องระบุให้เห็นและมีการสอดแทรกเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิกให้เป็นไปตามบริบทของประเทศเพื่อให้เชื่อมั่นได้ว่านิสิตนักศึกษา

ม. 2.5.1 มีความรู้และทักษะทางคลินิกและวิชาชีพที่เหมาะสมสำหรับประกอบวิชาชีพในอนาคต

ม 2.5.2 จัดเวลาในสัดส่วนที่เหมาะสม (ประมาณหนึ่งในสามของหลักสูตร) สำหรับการฝึกปฏิบัติกับผู้ป่วยในบริบททางคลินิกที่สอดคล้องกับหลักสูตร

ม 2.5.3 มีประสบการณ์ในด้านการสร้างเสริมสุขภาพและเวชศาสตร์ป้องกัน

ม 2.5.4 ระบุระยะเวลาที่ชัดเจนในการเรียนการสอนสาขาหลักทางคลินิก (เป็นไปตามบริบทของประเทศ)

ม 2.5.5 จัดการเรียนการสอนทางคลินิกที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ป่วย

ข้อมูลมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

ในหลักสูตร สถาบันควรปรับแก้เนื้อหาทางวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิกให้สอดคล้องกับปัจจัยต่างๆดังนี้

พ 2.5.1 พัฒนาการทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และคลินิก

พ 2.5.2 ความต้องการของสังคมและระบบบริหารสุขภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต

พ 2.5.3 นิสิตนักศึกษาทุกคนได้ดูแล/ฝึกปฏิบัติกับผู้ป่วยตั้งแต่ช่วงต้นของหลักสูตร และมีส่วนร่วมในการบริหารผู้ป่วยเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

พ 2.5.4 จัดโครงสร้างองค์ประกอบต่างๆ ของการฝึกทักษะทางคลินิกให้ตรงตามระยะของการศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 2.6 หลักสูตร: โครงสร้าง องค์ประกอบ และรอบเวลา

ข้อมูลมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 2.6.1 อธิบายเนื้อหา ขอบเขต ลำดับและความต่อเนื่องของรายวิชาและส่วนประกอบอื่นๆ ของหลักสูตร เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการเชื่อมโยงอย่างเหมาะสมระหว่างวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน พฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิก

ข้อมูลมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควรจัดหลักสูตรที่

พ 2.6.1 ทำให้มั่นใจได้ว่าการบูรณาการในแนวราบของศาสตร์ สาขาวิชา และรายวิชาที่เกี่ยวข้องกัน

พ 2.6.2 ทำให้มั่นใจได้ว่าการบูรณาการในแนวตั้งของวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิกร่วมกับวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐานตลอดจนพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์

พ 2.6.3 เปิดโอกาสให้มีรายวิชาเลือก และกำหนดสัดส่วนระหว่างรายวิชาหลักและรายวิชาเลือกในหลักสูตรให้สมดุล

พ 2.6.4 อธิบายความเกี่ยวพันของการแพทย์แผนปัจจุบันกับการแพทย์แบบเดิมเต็ม เช่น การแพทย์แผนไทย การแพทย์แบบตะวันออก การแพทย์ทางเลือก เป็นต้น

องค์ประกอบย่อยที่ 2.7 การบริหารจัดการหลักสูตร

ข้อมูลมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 2.7.1 มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้นำสถาบัน (คณบดี) โดยให้มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการวางแผนและดำเนินการหลักสูตร เพื่อให้มั่นใจได้ว่าบัณฑิตบรรลุผลลัพธ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์

ม 2.7.2 มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่มีผู้แทนของอาจารย์และนิสิตนักศึกษา

ข้อมูลมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 2.7.1 มอบหมายให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวางแผนและนำนวัตกรรมการศึกษามาใช้ในหลักสูตร

พ 2.7.2 กำหนดให้มีผู้แทนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆ*เป็นกรรมการบริหารหลักสูตร

(*ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆ อาจประกอบด้วย ผู้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ผู้แทนของโรงพยาบาลร่วมผลิต ผู้แทนบัณฑิต ผู้แทนของสหสาขา ผู้แทนภาคประชาชน ผู้แทนชุมชน)

องค์ประกอบย่อยที่ 2.8 ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับเวชปฏิบัติและภาคสุขภาพ

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 2.8.1 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการดำเนินการเพื่อเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรและการฝึกอบรมหรือเวชปฏิบัติภายหลังจากจบการศึกษา

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควรทำให้เชื่อมั่นได้ว่าคณะกรรมการหลักสูตร

พ 2.8.1 ได้แสวงหาข้อมูลจากสภาพแวดล้อมการทำงานที่บัณฑิตแพทย์จะไปปฏิบัติงานเพื่อนำมาปรับปรุงหลักสูตร

พ 2.8.2 ได้พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรเพื่อตอบสนองต่อความคิดเห็นของชุมชนและสังคม

องค์ประกอบที่ 3: การประเมินผลนิสิตนักศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 3.1 วิธีการประเมินผล

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 3.1.1 กำหนด ระบุ และเผยแพร่หลักการ วิธีการ และวิธีปฏิบัติ ที่ใช้ในการประเมินผลนิสิตนักศึกษา ซึ่งรวมถึง การกำหนดเกณฑ์สอบผ่าน การตัดเกรด และเงื่อนไขการสอบซ่อม

ม 3.1.2 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่า การประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ

ม 3.1.3 ใช้วิธีการและเครื่องมือในการประเมินผลที่หลากหลายตรงตามหลักการประเมิน*

(*a combination of validity, reliability, education impact, acceptability and efficiency of the assessment methods and formats)

ม 3.1.4 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าวิธีการและผลการประเมินปราศจากผลประโยชน์ทับซ้อน

ม 3.1.5 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการประเมินผลมีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้จากผู้เชี่ยวชาญภายนอก

ม 3.1.6 มีระบบยุทธศาสตร์ผลการประเมิน

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 3.1.1 มีหลักฐานและการประเมินความเที่ยงและความตรงของวิธีการประเมินผล (ทุกรายวิชา)

พ 3.1.2 นำวิธีการประเมินผลแบบใหม่มาใช้ตามความเหมาะสม

พ. 3.1.3 ส่งเสริมให้ใช้ผู้ประเมินจากภายนอก

องค์ประกอบย่อยที่ 3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างผลการประเมินผลและการเรียนรู้

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องใช้หลักการและวิธีการประเมินผลซึ่ง

ม 3.2.1 สอดคล้องกับผลลัพธ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์และรูปแบบการสอนอย่างชัดเจน

ม 3.2.2 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่านิสิตนักศึกษابرรลุผลลัพธ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์

ม 3.2.3 ส่งเสริมการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา

ม 3.2.4 จัดให้มีการสมดุลที่เหมาะสมระหว่างผลการประเมินความก้าวหน้า และการประเมินผลแบบรวบยอดเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้และตัดสินใจความก้าวหน้าของนิสิตนักศึกษา

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 3.2.1 ปรับจำนวนลักษณะและเนื้อหาของข้อสอบ เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีความรู้และเกิดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

พ 3.2.2 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่า ได้มีการนำผลการประเมินไปป้อนกลับแก่นิสิตนักศึกษาอย่างจำเพาะ สร้างสรรค์เป็นธรรม และทันกาล

องค์ประกอบที่ 4: นิสิตนักศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 4.1 นโยบายรับเข้าและการคัดเลือกนิสิตนักศึกษา

ข้อมูลพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 4.1.1 กำหนดนโยบายรับเข้าตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งจัดทำระเบียบการเกี่ยวกับขั้นตอนการคัดเลือกที่ชัดเจน มีความโปร่งใสและยุติธรรม และนำไปปฏิบัติได้

ม 4.1.2 กำหนดนโยบายและดำเนินการเกี่ยวกับการรับผู้พิการเข้าศึกษา

ม 4.1.3 กำหนดนโยบายและดำเนินการเกี่ยวกับการโอนย้ายนิสิตนักศึกษาระหว่างหลักสูตรและสถาบัน

ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 4.1.1 ระบุความสัมพันธ์ระหว่างการคัดเลือกนิสิตนักศึกษา และพันธกิจของสถาบัน โปรแกรมการศึกษา และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิต

พ 4.1.2 ทบทวนนโยบายการรับเข้าเป็นระยะ

พ 4.1.3 มีระบบอัตรากำลังผลการคัดเลือกนิสิตนักศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 4.2 นิสิตนักศึกษาที่รับเข้า

ข้อมูลพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 4.2.1 ระบุจำนวนนิสิตนักศึกษาที่จะรับได้ตามศักยภาพ ซึ่งได้รับการอนุมัติจากแพทยสภา ในทุกระยะการศึกษา

ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 4.2.1 ทบทวนจำนวนและคุณสมบัติของนิสิตนักศึกษาที่รับเข้า โดยปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆ* และกำกับให้เป็นไปตามความต้องการด้านสุขภาพของชุมชนและสังคม

(*ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆ อาจประกอบด้วย คณะกรรมการกำลังคนด้านสุขภาพแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับ Global aspects of human resources for health เช่น การขาดแคลนและการกระจายที่ไม่เหมาะสมของแพทย์ การจัดตั้งสถาบันผลิตแพทย์ใหม่ และการย้ายที่ของแพทย์)

องค์ประกอบย่อยที่ 4.3 การสนับสนุนและให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษา

ข้อมูลพื้นฐาน

สถาบัน และ/หรือมหาวิทยาลัยต้อง

ม 4.3.1 มีระบบการให้คำปรึกษาด้านวิชาการแก่นิสิตนักศึกษา

ม 4.3.2 มีบริการที่ให้การสนับสนุน/ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา ในด้านความต้องการทางสังคม การเงิน และความ ต้องการส่วนตัว

ม 4.3.3 จัดสรรทรัพยากรเพื่อการสนับสนุน/ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา

ม 4.3.4 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการรักษาความลับในการให้คำปรึกษาและสนับสนุน/ช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควรจัดให้มีบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการซึ่ง

พ 4.3.1 คำนึงถึงการติดตามความก้าวหน้าของนิสิตนักศึกษา

พ 4.3.2 รวมถึงการแนะแนวและการวางแผนวิชาชีพ

องค์ประกอบย่อยที่ 4.4 ผู้แทนนิสิตนักศึกษา

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องกำหนดนโยบายและดำเนินการในเรื่องการมีนิสิตนักศึกษาเป็นตัวแทนและมีส่วนร่วมที่เหมาะสมใน

ม 4.4.1 การกำหนดพันธกิจ

ม 4.4.2 การออกแบบหลักสูตร

ม 4.4.3 การบริหารจัดการหลักสูตร

ม 4.4.4 การประเมินหลักสูตร

ม 4.4.5 เรื่องอื่นๆที่สำคัญที่มีผลต่อนิสิตนักศึกษา

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 4.4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาและองค์การนิสิตนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 5: บุคลากรด้านวิชาการ/คณาจารย์

องค์ประกอบย่อยที่ 5.1 นโยบายการสรรหาและการคัดเลือก

ข้อมูลพื้นฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องกำหนดนโยบายดำเนินการสรรหาและคัดเลือกบุคลากร ซึ่ง

ม 5.1.1 ระบุประเภทความรับผิดชอบและความสมดุลของบุคลากรในหัวข้อต่อไปนี้

- ความสมดุลของอาจารย์*ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์พื้นฐาน ด้านพฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิกที่ต้องการเพื่อการดำเนินการสอนในหลักสูตรอย่างพอเพียง
- ความสมดุลระหว่างอาจารย์ที่เป็นแพทย์และไม่เป็นแพทย์
- ความสมดุลระหว่างอาจารย์เต็มเวลา อาจารย์ไม่เต็มเวลา และอาจารย์พิเศษ
- ความสมดุลระหว่างอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

(*อาจารย์ รวมถึง อาจารย์ อาจารย์พิเศษที่มีหน้าที่สอนในหลักสูตรเป็นประจำ อาจได้รับการแต่งตั้งหรือไม่ได้รับการแต่งตั้งก็ได้)

ม 5.1.2 คำนึงถึงเกณฑ์คุณสมบัติ*ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านการสอน และด้านคลินิก รวมทั้งให้มีความสมดุลระหว่างการสอน การวิจัย และการบริการ

ม 5.1.3 กำหนดและกำกับความรับผิดชอบในหน้าที่ของอาจารย์ด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน ด้านพฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิก

ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควรมีนโยบายในการสรรหาและคัดเลือกบุคลากรโดยคำนึงถึงเกณฑ์ดังต่อไปนี้

พ 5.1.1 ความสอดคล้องต่อพันธกิจขององค์กร และประเด็นสำคัญ*ตามบริบทของท้องถิ่น

(*ประเด็นสำคัญได้แก่เพศ เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และหัวข้ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง)

พ 5.1.2 ด้านเศรษฐศาสตร์

องค์ประกอบย่อยที่ 5.2 การกิจและการพัฒนาบุคลากร

ข้อมูลพื้นฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องกำหนดนโยบายและดำเนินการเกี่ยวกับการกิจและการพัฒนาบุคลากรโดยมีแนวทางดังนี้

ม 5.2.1 ให้มีความสมดุลของสมรรถภาพในด้านการสอน การวิจัย และการบริการ

ม 5.2.2 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการยกย่องชมเชย*คณาจารย์ ในด้านการสอน การวิจัย และการบริการอย่างเหมาะสม

(*การยกย่องชมเชย เช่น ประกาศเกียรติคุณ การเลื่อนขั้นและ/หรือค่าตอบแทน การให้รางวัล เป็นต้น)

ม 5.2.3 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการนำการบริการทางคลินิกและการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน

ม 5.2.4 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าอาจารย์มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรทั้งหมดอย่างเพียงพอ

ม 5.2.5 มีการอบรม พัฒนา สนับสนุน และประเมินค่าคณาจารย์ ในกรณีหลักสูตรเปิดใหม่จำเป็นต้องดำเนินการอบรมและพัฒนาคณาจารย์และสายสนับสนุน ก่อนเปิดสอนตามหลักสูตรประมาณ 1-2 ปี

**ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ
สถาบันฯ**

พ 5.2.1 คำนึงถึงสัดส่วนของอาจารย์ต่อนิสิตนักศึกษา ให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของหลักสูตร

พ 5.2.2 กำหนดนโยบายการให้ความดีความชอบแก่บุคลากรและนำไปปฏิบัติ

องค์ประกอบที่ 6: ทรัพยากรทางการศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 6.1 สิ่งอำนวยความสะดวกด้านกายภาพ

ข้อมูลพื้นฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 6.1.1 มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกายภาพอย่างเพียงพอสำหรับบุคลากรและนิสิตนักศึกษาเพื่อให้เชื่อมั่นได้ว่าสามารถดำเนินการได้ตามหลักสูตร

ม 6.1.2 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ให้มีความปลอดภัยสำหรับบุคลากร นิสิตนักศึกษา ผู้ป่วยและญาติ

ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 6.1.1 ปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ และเพิ่มเติมสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางการศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 6.2 ทรัพยากรเพื่อการฝึกอบรมทางคลินิก

ข้อมูลพื้นฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องทำให้เชื่อได้ว่า มีการจัดทรัพยากรเพื่อให้ นิสิตนักศึกษามีประสบการณ์ทางคลินิกอย่างเพียงพอ ซึ่งรวมถึง

ม 6.2.1 จำนวนและประเภทของผู้ป่วย

ม 6.2.2 สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการฝึกอบรมทางคลินิก

ม 6.2.3 การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานทางคลินิก

(*สถานฝึกปฏิบัติทางคลินิกของสถาบันผลิตแพทย์ พึงรับผิดชอบจัดการเรียนการสอนนิสิตนักศึกษาตามหลักสูตรได้ เฉพาะหลักสูตรของสถาบันผลิตแพทย์นั้น)

ม 6.2.4 ในกรณีที่สถาบันผลิตแพทย์ต้องจัดการเรียนการสอนทางคลินิก ทั้งหมดหรือบางส่วนในสถาบันร่วมผลิต (ตามภาคผนวก ข) สถาบันผลิตแพทย์ต้องทำข้อตกลงที่ชัดเจน และลงนามโดยผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ในข้อตกลงดังกล่าวสถาบันผลิตแพทย์ต้องสามารถเข้าไปร่วมดูแลการจัดการศึกษาในสถาบันร่วมผลิต อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ

(*สถานฝึกปฏิบัติทางคลินิกหลักของสถาบันร่วมผลิตตามข้อตกลงกับสถาบันผลิตแพทย์ สามารถทำข้อตกลงร่วมกับสถาบันผลิตแพทย์ได้เพียงสถาบันเดียวและรับผิดชอบจัดการเรียนการสอนนิสิตนักศึกษาได้เฉพาะหลักสูตรของสถาบันผลิตแพทย์นั้น)

ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 6.2.1 ประเมิน ดัดแปลงและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการฝึกอบรมทางคลินิกเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชากรในพื้นที่ที่สถาบันรับผิดชอบ

องค์ประกอบย่อยที่ 6.3 เทคโนโลยีสารสนเทศ

ข้อมูลพื้นฐานพื้นฐาน

ม 6.3.1 สถาบันต้องกำหนดนโยบายที่คำนึงถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองจากฐานข้อมูลต่างๆ ทั้งนี้ให้อยู่ในกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งประเมินผลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างเหมาะสม

ม 6.3.2 สถาบันต้องทำให้มั่นใจได้ว่านิสิตนักศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ

ข้อมูลมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควรทำให้อาจารย์และนิสิตนักศึกษา สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เหมาะสมเพื่อ

พ 6.3.1 การเรียนรู้อย่างอิสระ (ด้วยตนเอง)

พ 6.3.2 การเข้าถึงข้อมูล

พ 6.3.3 การดูแลผู้ป่วย

พ 6.3.4 การทำงานในระบบบริการสุขภาพ

พ 6.3.5 ให้นิสิตนักศึกษาเข้าถึงข้อมูลผู้ป่วยและข้อมูลระบบบริหารสุขภาพได้อย่างเหมาะสม

องค์ประกอบย่อยที่ 6.4 การวิจัยและความเชี่ยวชาญทางการแพทย์

ข้อมูลพื้นฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 6.4.1 ใช้การวิจัยและความเชี่ยวชาญทางการแพทย์เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน

ม 6.4.2 กำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างการวิจัยทางการแพทย์และการศึกษา และนำไปปฏิบัติ

ม 6.4.3 ระบุทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการวิจัยและทิศทางการวิจัยที่สถาบันให้ความสำคัญ

ข้อมูลมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควรทำให้เชื่อมั่นได้ว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการวิจัยทางการแพทย์และการศึกษา ซึ่ง

พ 6.4.1 ส่งผลต่อการสอนในปัจจุบัน

พ 6.4.2 สนับสนุน สร้างแรงจูงใจ และเตรียมความพร้อมให้นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมในการวิจัยและพัฒนาทางการแพทย์

องค์ประกอบย่อยที่ 6.5 ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา

ข้อมูลพื้นฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 6.5.1 มีช่องทางเข้าถึงผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาได้เมื่อจำเป็น

สถาบันต้องกำหนดนโยบายในการใช้ประโยชน์จากผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและนำไปปฏิบัติ

ม 6.5.2 ในการพัฒนาหลักสูตร

ม 6.5.3 ในการพัฒนาวิธีการสอนและวิธีการประเมินผล

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 6.5.1 แสดงหลักฐานว่ามีการใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาภายในหรือภายนอกสถาบัน ในการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

พ 6.5.2 ให้ความสำคัญในการพัฒนาผู้เชี่ยวชาญการประเมินด้านการศึกษาและการวิจัยด้านแพทยศาสตรศึกษา โดยอาจจัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านแพทยศาสตรศึกษา

พ 6.5.3 เปิดโอกาสให้บุคลากรดำเนินการวิจัยด้านแพทยศาสตรศึกษาตามความสนใจ

องค์ประกอบย่อยที่ 6.6 การแลกเปลี่ยนทางการศึกษา

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องกำหนดนโยบายและนำไปปฏิบัติ ในด้าน

ม 6.6.1 ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาอื่นทั้งในระดับชาติและนานาชาติ รวมถึงการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนิสิตนักศึกษา

ม 6.6.2 การถ่ายโอนหน่วยกิตการศึกษา

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 6.6.1 สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนิสิตนักศึกษากับสถาบันอื่นในระดับภูมิภาคและนานาชาติด้วยการจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสม

พ 6.6.2 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการแลกเปลี่ยนมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน โดยคำนึงถึงความต้องการของบุคลากรและนิสิตนักศึกษาและเคารพในหลักจริยธรรม*

(*เช่น การคัดเลือกบุคลากรหรือนิสิตนักศึกษาอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม เป็นต้น)

องค์ประกอบที่ 7: การประเมินหลักสูตร

องค์ประกอบย่อยที่ 7.1 กลไกในการติดตามและประเมินหลักสูตร

ข้อมูลพื้นฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 7.1.1 มีระบบและกลไกการกำกับดูแลกระบวนการและผลลัพธ์ของหลักสูตรอยู่เป็นประจำ

สถาบันต้องสร้างและใช้กลไกในการประเมินที่

ม 7.1.2 คำนึงถึงหลักสูตรและองค์ประกอบหลัก*

(*องค์ประกอบหลักได้แก่ เรื่อง โครงสร้าง เนื้อหาวิชา ระยะเวลาศึกษา ของรายวิชาครอบคลุมถึงรายวิชาบังคับ และรายวิชาเลือก)

ม 7.1.3 คำนึงถึงความก้าวหน้าของนิสิตนักศึกษา

ม 7.1.4 ระบุและคำนึงถึงปัญหาอุปสรรคซึ่งนำไปสู่การวางแผนแก้ไขและพัฒนา

ม 7.1.5 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าผลการประเมินที่มีนัยสำคัญ มีผลต่อหลักสูตร

ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควรมีการประเมินหลักสูตรเป็นระยะโดยคำนึงอย่างรอบด้านถึง

พ 7.1.1 บริบทโดยรวม (ได้แก่ โครงสร้างองค์กร ทรัพยากร บรรยากาศการเรียนรู้ และวัฒนธรรมองค์กร) ของกระบวนการจัดการศึกษา

พ 7.1.2 องค์ประกอบเฉพาะของหลักสูตร ได้แก่ คำอธิบายรายวิชา การจัดประสบการณ์เรียนรู้ และการประเมินผล

พ 7.1.3 ผลลัพธ์โดยรวม (เช่น ผลการสอบ ศ.ร.ว. ผลลัพธ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์ การทำงานหรือเรียนต่อของบัณฑิต เป็นต้น)

พ 7.1.4 ความรับผิดชอบต่อสังคม

องค์ประกอบย่อยที่ 7.2 ผลป้อนกลับของอาจารย์และนิสิตนักศึกษา

ข้อมูลพื้นฐานพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 7.2.1 แสวงหา วิเคราะห์และตอบสนองอย่างเป็นระบบต่อผลป้อนกลับของอาจารย์และนิสิตนักศึกษา

ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 7.2.1 ใช้ผลป้อนกลับในการพัฒนาหลักสูตร

องค์ประกอบย่อยที่ 7.3 สมรรถนะของนิสิตนักศึกษา และบัณฑิต

ข้อมูลพื้นฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องวิเคราะห์สมรรถนะของนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตแต่ละรุ่น ที่สัมพันธ์กับ

ม 7.3.1 พันธกิจและผลลัพธ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์ของสถาบัน

ม 7.3.2 หลักสูตร

ม 7.3.3 การจัดหาทรัพยากรด้านการศึกษา

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควรวิเคราะห์สมรรถนะของนิสิตนักศึกษาและบัณฑิตแต่ละรุ่นที่สัมพันธ์กับ

พ 7.3.1 ภูมิหลังและสถานภาพของนิสิตนักศึกษา

พ 7.3.2 คุณสมบัติแรกเข้าของนิสิตนักศึกษาที่กำหนดเพื่อศึกษาในสถาบัน

สถาบันควรนำผลการวิเคราะห์สมรรถนะของนิสิตนักศึกษา ป้อนกลับให้คณะกรรมการที่รับผิดชอบในด้านต่างๆ
ต่อไป

พ 7.3.3 การคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษา

พ 7.3.4 การวางแผนหลักสูตร

พ 7.3.5 การให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา

องค์ประกอบย่อยที่ 7.4 การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

ม 7.4.1 ในการกำกับดูแลและประเมินหลักสูตร สถาบันต้องจัดระบบและกลไก ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักมีส่วนร่วม
ในการติดตามและประเมินหลักสูตร ปรับปรุงหลักสูตร พัฒนากระบวนการเรียนการสอนและสื่อการศึกษา

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆ * สถาบันควร

(*ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอื่นๆ อาจประกอบด้วย ผู้แทนของบุคลากรด้านวิชาการและบริหาร ผู้แทนชุมชน ผู้แทน
ภาคประชาชน ผู้แทนของ สกอ. ผู้แทนของกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนขององค์กรวิชาชีพ ผู้แทนของ
แพทยสภา)

พ 7.4.1 ยินยอมให้เข้าถึงผลการประเมินรายวิชาและหลักสูตร

พ 7.4.2 แสวงหาผลป้อนกลับเกี่ยวกับสมรรถนะของบัณฑิตจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

พ 7.4.3 แสวงหาผลป้อนกลับเกี่ยวกับหลักสูตรจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เช่น ผู้ใช้
บัณฑิต ผู้แทนของบุคลากรด้านวิชาการและบริหาร ผู้แทนชุมชน ผู้แทนภาคประชาชน ผู้แทนของ สกอ. ผู้แทนของ
กระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนขององค์กรวิชาชีพ ผู้แทนของแพทยสภา

องค์ประกอบที่ 8: การบังคับบัญชาและบริหารจัดการ

องค์ประกอบย่อยที่ 8.1 การบังคับบัญชา

ข้อมูลพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 8.1.1 กำหนดโครงสร้างและหน้าที่ของการบังคับบัญชา รวมทั้งแสดงความสัมพันธ์เชื่อมโยงที่มีภายในมหาวิทยาลัย

ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

ในโครงสร้างของการบังคับบัญชา สถาบันควรกำหนดโครงสร้างของคณะกรรมการที่ประกอบด้วยผู้แทนจาก

พ 8.1.1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก

พ 8.1.2 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ

พ 8.1.3 สถาบันควรทำให้เชื่อมั่นว่า การบังคับบัญชา และการตัดสินใจมีความโปร่งใส

องค์ประกอบย่อยที่ 8.2 ผู้บริหารด้านการศึกษา

ข้อมูลพื้นฐาน

ม 8.2.1 สถาบันต้องอธิบายบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารการศึกษา แต่ละระดับ ในการบริหารหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน

ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

พ 8.2.1 สถาบันควรมีการประเมินผู้บริหารการศึกษาแต่ละระดับ ในด้านการบรรลุพันธกิจและผลลัพธ์ทางการศึกษา ที่พึงประสงค์ของสถาบัน ตามระยะเวลาที่กำหนด

องค์ประกอบย่อยที่ 8.3 งบประมาณทางการศึกษาและการจัดสรรทรัพยากร

ข้อมูลพื้นฐาน

สถาบันต้อง

ม 8.3.1 ระบุสายงานของความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจนในการจัดสรรทรัพยากร รวมทั้งงบประมาณ

ม 8.3.2 แสดงให้เห็นว่ามีแหล่งงบประมาณชัดเจนและเพียงพอสำหรับการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร และการพัฒนาอาจารย์ทางการศึกษา และได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัด

ม 8.3.3 จัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินการหลักสูตรและกระจายทรัพยากรให้สอดคล้องกับความจำเป็นของการศึกษา

สำหรับสถาบันผลิตแพทย์ใหม่ มีแผนการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจนและเป็นไปได้ มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่จะขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต จะต้องแสดงให้เห็นว่ามีแหล่งงบประมาณชัดเจนและเพียงพอสำหรับการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร และการพัฒนาอาจารย์ทางการศึกษา

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 8.3.1 มีอิสระในการจัดการทรัพยากร รวมทั้งการให้ค่าตอบแทนผู้สอนด้วยวิธีการที่เหมาะสม เพื่อที่จะให้บรรลุผลลัพธ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์ของสถาบัน

พ 8.3.2 ในการกระจายทรัพยากร สถาบันควรพิจารณาถึงการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และความต้องการที่จำเป็นด้านสุขภาพของสังคมด้วย

องค์ประกอบย่อยที่ 8.4 บุคลากรด้านการบริหารงานและการบริหารจัดการ

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

สถาบันต้องมีบุคลากรด้านการบริหารงานและด้านวิชาชีพ ที่เหมาะสมสำหรับ

ม 8.4.1 สนับสนุนการดำเนินการจัดการศึกษาตามหลักสูตรและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

ม 8.4.2 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่าองค์กรมีการบริหารจัดการที่ดีและการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

พ 8.4.1 สถาบันควรกำหนดการประกันคุณภาพภายในของการบริหารจัดการ รวมทั้งมีการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ และนำไปปฏิบัติ

องค์ประกอบย่อยที่ 8.5 ปฏิสัมพันธ์กับภาคสุขภาพ

ข้อมาตรฐานพื้นฐาน

ม 8.5.1 สถาบันต้องมีปฏิสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ร่วมกับภาคสุขภาพ และภาคอื่นที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

ข้อมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

พ 8.5.1 สถาบันควรสร้างความร่วมมืออย่างเป็นทางการกับองค์กร/หน่วยงานในภาคสุขภาพ (เช่น สวรส. สสส. วช. เป็นต้น) ครอบคลุมทั้งระดับบุคลากร และนิสิตนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 9 : การทบทวนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลมาตรฐานพื้นฐาน

ในฐานะที่สถาบันมีความเป็นพลวัตและมีความรับผิดชอบต่อสังคม สถาบันต้อง

ม 9.0.1 ริเริ่มกระบวนการสำหรับการทบทวนและปรับปรุงกระบวนการ โครงสร้าง เนื้อหา ผลลัพธ์ และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร รวมถึงการประเมิน และสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ในหลักสูตร ให้เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ

ม 9.0.2 ปรับแก้ข้อบกพร่องที่ตรวจพบและมีข้อมูลอ้างอิง

ม 9.0.3 จัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอ เพื่อการทบทวนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ม 9.0.4 ดำเนินการการพัฒนาสถาบันโดยใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence) (เฉพาะสถาบันผลิตแพทย์ที่มีบัณฑิตแพทย์สำเร็จการศึกษาแล้ว)

ข้อมูลมาตรฐานเพื่อการพัฒนาคุณภาพ

สถาบันควร

พ 9.0.1 มีกระบวนการทบทวนและพัฒนามาตรฐานของ

- การศึกษาและวิเคราะห์แบบไปข้างหน้า
- ข้อมูลการประเมินภายในของสถาบัน และ
- หลักฐานทางวิชาการด้านแพทยศาสตรศึกษา

พ 9.0.2 ทำให้เชื่อมั่นได้ว่ากระบวนการทบทวนและพัฒนา และการปรับโครงสร้างจะทำให้เกิดการปรับนโยบายและการปฏิบัติ เพื่อให้สอดคล้องกับผลการดำเนินงานในอดีต กิจกรรมปัจจุบันและมุมมองอนาคต

ในกระบวนการทบทวนและพัฒนา สถาบันควรคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้

พ 9.0.3 การปรับพันธกิจและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของสถาบัน ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทั้งด้านวิชาการ เศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรม

พ 9.0.4 การปรับผลลัพธ์ทางการศึกษาที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการที่จำเป็นตามสภาพแวดล้อมที่บัณฑิตจะเข้าทำงาน และมีข้อมูลอ้างอิง

อนึ่ง การปรับอาจครอบคลุมทักษะทางคลินิก การฝึกอบรมด้านสาธารณสุข และการบริหารผู้ป่วย ให้เหมาะสมกับบทบาทที่บัณฑิตจะได้รับมอบหมาย

พ 9.0.5 การปรับหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอน ที่เชื่อมั่นได้ว่าจะมีความเหมาะสมและตรงประเด็น

พ 9.0.6 การปรับองค์ประกอบหลักสูตรและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเพื่อให้สอดคล้องกับ

- ความก้าวหน้าทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน วิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิก พหุวิทยาการศาสตร์ และสังคมศาสตร์

- การเปลี่ยนแปลงของข้อมูลประชากรศาสตร์ สุขภาพและการเกิดโรคของประชากร สภาวะด้านเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรม

การปรับควรทำให้เชื่อมั่นว่า ได้ครอบคลุมความรู้ แนวคิด และวิธีการที่ทันสมัยและตรงประเด็น และยกเลิกสิ่งที่ล้าสมัย

พ 9.0.7 การพัฒนาหลักการประเมินผล วิธีและจำนวนครั้งของการสอบ สอดคล้องกับผลลัพธ์ทางการศึกษา ที่พึงประสงค์และวิธีการจัดการเรียนการสอน ที่เปลี่ยนแปลงไป

พ 9.0.8 การปรับนโยบายการรับ วิธีการคัดเลือก และจำนวนนิสิตนักศึกษา ให้สอดคล้องกับความคาดหวังและ สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ความต้องการที่จำเป็นด้านทรัพยากรบุคคล การเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาก่อน ระดับอุดมศึกษา และข้อกำหนดของหลักสูตร

พ 9.0.9 การปรับนโยบายการรับ และการพัฒนาคณาจารย์ ให้สอดคล้องกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป

พ 9.0.10 การปรับทรัพยากรทางการศึกษาให้เป็นปัจจุบัน สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นที่เปลี่ยนแปลงไป ได้แก่ จำนวนนิสิตนักศึกษา จำนวนและประเภทของคณาจารย์ และหลักสูตร

พ 9.0.11 การกลั่นกรองกระบวนการกำกับดูแล และการประเมินหลักสูตร

พ 9.0.12 การพัฒนาโครงสร้างขององค์กร การปกครองและการบริหารจัดการ เพื่อรับมือกับสภาพแวดล้อม และ ความต้องการที่จำเป็นที่เปลี่ยนแปลงไป และปรับให้เกิดผลประโยชน์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ ตามแต่ ละช่วงเวลา

ภาคผนวก ข (อภิธานศัพท์)

คณาจารย์

อาจารย์ประจำ

ให้ใช้อัตราส่วน อาจารย์ : นักศึกษา = 1:4 เป็นเกณฑ์เฉลี่ยสำหรับจำนวนอาจารย์และนักศึกษาทุกชั้นปี ตลอดหลักสูตร สำหรับการเรียนการสอนบางส่วนของหลักสูตรหรือบางรายวิชา ซึ่งต้องการการสอนและการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด จะต้องจัดให้มีจำนวนอาจารย์ผู้สอนเพียงพอต่อการเรียนการสอนในส่วนนั้นๆ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

มีอย่างน้อย 5 คน มีคุณสมบัติตามเกณฑ์สกอ. และ อาจมาจากสถาบันร่วมผลิตได้ไม่เกิน 2 คน (ถ้ามี)

อาจารย์ประจำหลักสูตร

มีมากกว่าหรือเท่ากับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และควรเป็นอาจารย์จากสถาบันหลักและอาจารย์จากสถาบันร่วมผลิต (กรณีที่มีสถาบันร่วมผลิต)

อาจารย์ประจำรายวิชา รายวิชาละ 2 คนและเพียง 1 รายวิชา ณ เวลาหนึ่งๆ

ภาระงานของอาจารย์

อาจารย์ 1 คนไม่ควรมีชั่วโมงสอนเกิน 10 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา ในระบบทวิภาค (150 ชั่วโมงสำหรับการสอนภาคทฤษฎี หรือ 300 ชั่วโมงสำหรับการสอนภาคปฏิบัติ โดยหมายถึงทุกรายวิชาที่อาจารย์ท่านนั้น ๆ รับผิดชอบสอน) ทั้งนี้เพื่อให้อาจารย์มีเวลาในการออกแบบ วางแผน เตรียมการสอนและการประเมินผล เพื่อให้การเรียนการสอนและการประเมินผลมีคุณภาพ หากอาจารย์ต้องมีภาระหน้าที่อื่น เช่น งานบริการ งานบริหาร งานวิจัย ฯลฯ จำนวนชั่วโมงสอนต้องลดลง และมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาต้องเพิ่มจำนวนอาจารย์จากเกณฑ์ปกติเพื่อชดเชย

สถาบันผลิตแพทย์

หมายความว่า คณะ วิทยาลัย สำนักวิชา หรือหน่วยงานที่เทียบเท่าที่จัดการศึกษาแพทยศาสตร

สถาบันพี่เลี้ยง

หมายถึงสถาบันผลิตแพทย์ที่มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษามีข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรกับมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่มีสถาบันผลิตแพทย์เปิดใหม่ โดยมีคุณสมบัติและบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

คุณสมบัติ

- มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตมาไม่ต่ำกว่า 20 ปี
- อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียง
- รับเป็นสถาบันพี่เลี้ยงได้ไม่เกิน 2 สถาบันในช่วงเวลาเดียวกัน

บทบาทและหน้าที่

- ให้ความเห็นประกอบรายงานความก้าวหน้าก่อนส่งให้แพทยสภาพิจารณาตามรอบเวลา
- ให้คำแนะนำและกำกับดูแลเพื่อช่วยพัฒนาศักยภาพของสถาบันผลิตแพทย์ที่เปิดใหม่ให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- มีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการแก้ปัญหา เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้สถาบันผลิตแพทย์ใหม่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่กำหนด
- การแบ่งปันและกระจายทรัพยากรขึ้นกับดุลพินิจ
- การสิ้นสุดความเป็นสถาบันพี่เลี้ยงเมื่อ สถาบันผลิตแพทย์ใหม่ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาแพทยศาสตร์ และมีบัณฑิตรุ่นแรกสำเร็จการศึกษา
- ในกรณีที่สถาบันพี่เลี้ยงไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ครบระยะเวลาที่กำหนด ให้รายงานแพทยสภาเพื่อทราบและแก้ไขต่อไป

ผลประโยชน์ที่จะได้รับ สถาบันพี่เลี้ยงจะได้รับความร่วมมือในการส่งนักศึกษาเพื่อไปเพิ่มพูนประสบการณ์/ศึกษาวิชาเลือก ในสถาบันผลิตแพทย์ที่เปิดใหม่ และอาจได้รับความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายงานวิจัยในอนาคต

สถาบันร่วมผลิต

หมายถึงหน่วยงานที่ไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษา แต่มีข้อตกลงในการร่วมผลิตบัณฑิตในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตกับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่โรงพยาบาลหลัก/สถานฝึกปฏิบัติทางคลินิกหลัก (teaching hospital) โรงพยาบาลสมทบ/สถานฝึกปฏิบัติทางคลินิกสมทบ (affiliated hospital) และโรงพยาบาลชุมชน/สถานฝึกปฏิบัติงานชุมชน (community hospital)

โรงพยาบาลหลัก หรือสถานฝึกปฏิบัติทางคลินิกหลัก หรือ teaching hospital

- เป็นโรงพยาบาลระดับไม่ต่ำกว่าโรงพยาบาลทั่วไปขนาดใหญ่ ขนาด 250-500 เตียง (ระดับ S - Standard level referral hospital) ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญสาขาหลักทุกสาขา สาขารอง และสาขาย่อยบางสาขา (แบ่งตามขีดความสามารถโรงพยาบาลตามกรอบการจัดระดับขีดความสามารถของโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ตามแผนพัฒนาระบบบริการสุขภาพ พ.ศ. 2555)
- มีพันธกิจด้านการเรียนการสอนที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน โดยจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของการเรียนการสอนในระดับคลินิก
- มีกิจกรรมและบรรยากาศทางวิชาการที่เหมาะสมกับการเป็นสถาบันผลิตแพทย์ มีกิจกรรมวิชาการหลากหลาย เช่น journal club, case conference เป็นต้น รวมทั้งมีการวิจัยตามสมควร

- อัตราส่วนนิสิตนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 5 ต่อจำนวนเตียงผู้ป่วย ต้องไม่ต่ำกว่า 1:5 คิดแยกแต่ละชั้นปี โดยมีผู้ป่วยใหม่ 1-2 รายต่อสัปดาห์ต่อนิสิตนักศึกษา 1 คน และมีอัตราส่วนนิสิตนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 และ 5 ต่อจำนวนผู้ป่วยนอก ไม่ต่ำกว่า 1:50 ต่อปี
- อัตราส่วนนิสิตนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ต่อจำนวนเตียงผู้ป่วย ต้องไม่ต่ำกว่า 1 : 10 และไม่ควรมากเกิน 1:15 และ อัตราส่วนนิสิตนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ต่อจำนวนผู้ป่วยนอกไม่ต่ำกว่า 1:5 ต่อสัปดาห์
- มีอัตราการครองเตียงโดยเฉลี่ยต่อปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
- อัตราส่วนอาจารย์แพทย์ : นิสิตนักศึกษาคลินิก ในสาขาวิชาหลัก (อายุรศาสตร์ ศัลยศาสตร์ สูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา และกุมารเวชศาสตร์) ต้องไม่ต่ำกว่า 1:2 สำหรับโรงพยาบาล คณะแพทยศาสตร์ และ 1:1 สำหรับโรงพยาบาลที่ไม่ใช่โรงพยาบาลคณะแพทยศาสตร์ ต่อการหมุนเวียนขณะนั้น เฉพาะชั้นปีที่ 4 และปีที่ 5 ในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาอาจารย์ได้ตามสัดส่วนดังกล่าว สามารถแสดงภาระงานอาจารย์รายบุคคลประกอบได้
- มีห้องสมุดหรือศูนย์สารสนเทศ ที่สามารถเข้าถึงวารสารทางการแพทย์ และมีตำราที่จำเป็นในทุกสาขาวิชา
- มีที่พักนิสิตนักศึกษา อย่างพอเพียง ภายในหรือใกล้โรงพยาบาล ทั้งนี้ควรพิจารณาถึงความสะดวกในการเดินทางและความปลอดภัย

ในกรณีที่เป็นสถานพยาบาลเอกชนต้องมียุทธศาสตร์ประกอบเพิ่มเติม ดังนี้

- ต้องแสดงให้เห็นว่ามีมูลนิธิหรือกองทุนที่มีทุนสำรองเพียงพอในการดำเนินการเพื่อรองรับผู้ป่วยที่เตรียมไว้สำหรับการเรียนการสอน หรือ เพื่อกิจกรรมอื่นๆ สำหรับการเรียนรู้การสอน
- ต้องมีพันธกิจที่ระบุชัดเจนเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแพทยศาสตร์
- ต้องมีโครงสร้างการบริหาร และหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาโดยเฉพาะ
- ต้องมีตัวแทนจากสถาบันผลิตแพทย์ที่ขอเปิดดำเนินการหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการบริหาร หรือกรรมการอำนวยการ หรือกรรมการอื่น ๆ ที่เทียบเท่าของสถานพยาบาลเอกชนนั้นๆ อย่างน้อย 1 คน
- ต้องเคยได้รับการอนุมัติเป็นโรงพยาบาลสมทบ (affiliated hospital) ในการจัดการศึกษาระดับก่อนปริญญามาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี
- มีบรรยากาศทางวิชาการหรือมีการจัดกิจกรรมทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

โรงพยาบาลสมทบ หรือสถานฝึกปฏิบัติทางคลินิกสมทบ หรือ affiliated hospital

ในกรณีที่โรงพยาบาลหลักมีจำนวนผู้ป่วยในบางสาขาไม่เพียงพอ อาจจัดให้มีโรงพยาบาลสมทบได้ และใช้เกณฑ์ จำนวนอาจารย์แพทย์ : เตียงผู้ป่วย : นิสิตนักศึกษา เช่นเดียวกับโรงพยาบาลหลัก รวมทั้งมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลในมาตรฐานเดียวกับโรงพยาบาลหลัก และมีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรเป็นระยะเวลาไม่เกิน 1 ใน 3 ของการเรียนการสอนในระดับคลินิก ทั้งนี้โรงพยาบาลที่รับเป็นสถาบันสมทบต้องกำหนดให้การจัดการศึกษาเป็นพันธกิจหนึ่งของสถาบัน

ในกรณีที่เป็นสถานพยาบาลเอกชนต้องมืองค์ประกอบเพิ่มเติม ดังนี้

- ต้องแสดงให้เห็นว่ามีมูลนิธิหรือกองทุนที่มีทุนสำรองเพียงพอในการดำเนินการเพื่อรองรับผู้ป่วยที่เตรียมไว้สำหรับการเรียนการสอน หรือ เพื่อกิจกรรมอื่นๆ สำหรับการเรียนการสอน
- ต้องมีพันธกิจที่ระบุชัดเจนเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแพทยศาสตร์
- ต้องมีโครงสร้างการบริหาร และหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาโดยเฉพาะ
- ต้องเคยได้รับการอนุมัติเป็นสถาบันฝึกอบรมหลัก หรือสถาบันฝึกอบรมสมทบในหลักสูตรการฝึกอบรมเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม อย่างน้อย 2 สาขา เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี
- มีบรรยากาศทางวิชาการหรือมีการจัดกิจกรรมทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

โรงพยาบาลชุมชน หรือสถานฝึกปฏิบัติงานชุมชน หรือ community hospital

สถาบันต้องจัดเครือข่ายโรงพยาบาลชุมชนไว้เพียงพอให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์การปฏิบัติงานในชุมชนในลักษณะ community-based education โรงพยาบาลดังกล่าวควรให้บริการแบบองค์รวม โดยไม่แบ่งการบริการผู้ป่วยเป็นสาขา

การจัดเครือข่ายเพื่อรองรับ community-based education ให้รวมถึงการศึกษาสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสุขภาพ เช่น โรงเรียน โรงงาน โรงงานกำจัดขยะ สถานือนามัย หมู่บ้าน ฯลฯ